

Recepció a Cultura Catalana

L'ENDEMA de l'audició Pau Casals donada a la sala Pleyel el dia 13 del mes que som, un acte intim organitzat per Cultura Catalana (Associació d'Intellectuals Catalans) en honor del gran artista català, tingué lloc als salons de l'Institut International de Coopération Intellectuelle.

Acompanyat dels Presidents de les seccions d'Art i de Ciències de C. C., senyors Rebull i Cirera, arribà el Mestre, modest i afable com sempre. El senyor Quero Molares, president de la secció de Lletres i vice-president de l'entitat organitzadora, rebé en absència del seu president Sr. Lluís Nicolau d'Olwer, actualment a Mèxic, l'il·lustre visitant al qual el Sr. Quero presentà les nombroses delegacions i personalitats que assistien a l'acte. Acabades les presentacions, el Sr. Quero pronuncià unes paraules d'homenatge i benvinguda que creiem interessant de reproduir. Digué :

« Es un honor i una responsabilitat, respectat Mestre, acollir-vos i saludar-vos en nom de Cultura Catalana, aplec de tota la intel·lectualitat catalana exiliada. Ella us tributa aquest senzill homenatge que heu volgut acceptar, vós que ja l'honoreu en figurar entre els seus membres d'honor i sóc jo, en l'absència, mai tan de lamentar com avui, del nostre President Lluís Nicolau d'Olwer, el seu portaveu.

Les meves paraules, desproporcionades a la magnitud universal de la vostra personalitat artística, eixutes perquè sóc enemic del ditirambe i de l'elegia, tenen un valor : llur accent. Es un català que us les diu i excuseu-me que oblidant la meva persona em senti l'interpret no solament de la intel·lectualitat catalana i dels catalans de França i d'arreu del món sinó també dels que viuen sota el cel enyorat de Catalunya.

Els catalans ens sentim orgullosos de la vostra obra, de la vostra conducta i de la vostra persona i per això hem volgut unir la nostra admiració a la que us han prodigat a Anglaterra, a Suïssa i ahir a París, la ciutat estimada que renova la seva vida i reprèn el camí de capital del gust i de la intel·ligència que gaudia abans de la guerra. Si nosaltres som pocs en la immensitat d'admiradors que la vostra virtuositat desvetlla, som els més pròxims a vós perquè ens uneix la terra que volem enaltir i és enaltida pels homes del vostre valer.

No estranyeu que no parli del vostre art, que remou les profunditats de l'ànima i dona llum a la intel·ligència. Ni l'ocasió ni la meva persona són les adients. Mestre Pau Casals, vós sou el primer ambaixador, en el temps i en la jerarquia, de Catalunya, per on passeu es parla del nostre poble, que entre les privacions que pateix compta la de no poder-vos sentir directament i a nosaltres ens empena d'orgull que siqui justament un artista, és a dir, un home universal, el representant ideal de Catalunya. Les vostres paraules de fa uns mesos a la B. B. C. i les vostres darreres declaracions a Anglaterra són dignes de la vostra carrera immortal.

Permeteu-me ara que aixequi la meva copa en el vostre honor i que us agraeixi l'haver volgut compartir amb nosaltres aquests moments inoblidables. Mercès, Mestre, en nom de Cultura Catalana. »

Acabat aquest breu parlament, Pau Casals s'aixecà i pronuncià les següents paraules :

« Dono les gràcies de tot el meu cor a Cultura Catalana per aquest acte i que hagi volgut rebre'm i donar-me el goig d'estar amb vosaltres, catalans i amics nostres francesos. A tots us saludo cordialment.

Les vostres paraules m'han arribat al cor. Catalunya treballà molt abans que passessin tantes desgràcies. Catalunya devia salvar-se amb les seves virtuts. Jo em vaig creure amb el

deure de contribuir amb el meu art, la meva orquestra i el meu violoncel, als esforços que foren fets en bé de Catalunya.

Crec que solament amb la cultura es pot formar un poble conscient. Tots els esforços fets han estat, però, insuficients per a conservar la llibertat i la dignitat de Catalunya.

I aquest crec que és el punt essencial que tots els catalans han de fixar en el seu cor i en la seva ànima.

Tots els esforços que hem fet tots plegats no han estat suficients. Després del que ha passat, que hem de fer? Fer encara més esforços, uns esforços immediats per tal que Catalunya sigui la Catalunya que tots volem, perquè el que ens ha passat no és pas solament culpa dels altres sinó també en part, de la nostra culpa. I nosaltres hem de pensar més en això que no pas esperar l'ajut dels altres. Es així que nosaltres ens farem forts cada un de nosaltres individualment i tota plegats farem forta la nostra Catalunya. (Aplaudiments).

I res més. us dono a tots les gràcies, esperant que les coses, un dia no massa llunyà, s'arreglaran tanmateix i podrem celebrar dignament la nostra tornada a la nostra pàtria. (Aplaudiments).

Aquestes paraules senzilles i justes trobaren ampli ressò entre l'auditori, que les comentà llargament amb signes evidents d'aprovació.

Seguidament foren servides unes copes de xampany i unes pastes que foren, enmig de les dificultats actuals, una prova entre altres de la voluntat i competència dels organitzadors.

Abans de donar-se l'acte per acabat, Pau Casals parlà amb molts dels assistents i comentà i contestà moltes preguntes.

Donem a continuació la llista dels assistents a l'acte :

Sr. Eugeni Xammar, en representació del President de la Generalitat ; Sr. Leizaola, en representació del Govern basc i acompanyat dels Srs. Landàburu, Alberro i Campoannor rector de l'OCRE; Sr. Josep Tarradellas, ex-Conseller Primer; Sr. Salvador Bacarisse, en representació de la Union de Intel·lectuals espanyoles ; Sr. Josep R. Xirau, vice-president de la Federació Internacional d'Associacions pro S. D. N. ; Sr. Buttinger, del Comitè americà de socors als refugiats ; Sr. Lessajfre, dels Amis du Languedoc ; Srs. Joan Font, Torres Dupuy, Joan Masot, Francesc Villar i Murià del Consell directiu del Casal de Catalunya ; Srs. Joan Cavall i Rogeli Astruc, de l'Amicale des Catalans ; Srs. Joan Rebull, Pau Cirera, Josep M. Portas, Ferran Canyameres, Just Cabot, Miquet Cardona, Salvador Valls i Antoni Romigosa, del Consell directiu de Cultura Catalana ; Srs. Jean Camp, Berthaud, membres d'honor de C. C. ; Sres. Vidua de Lluís Companys, Vidua de Marcel·li Domingo, Quero, Solà, Portas, Closes, Valls i la seva filla Lina, Claret, Fontbernat, Castells, Moronda, Morales i filla i Sta. Navarro ; Srs. Marian Rubió, Rafael Closes, Fontbernat, Termes, Tasis, Melcior Font, Xuriguera, Peynaud, Tauler, Muntanyà, Hurtado, Creixams, Gubèrn, Claret, Aguasca, Garcia Castellet, Fenosa, Clavé, Jaume Valls, Subiranes, Pedragosa, Torrens-Ibern, Quero J. i F. ; Morera, Salses, Castells, Barri, Perramon, Herrero, Roncero, Roig E. i J., Marxuach, Guardiola, Tubau, Labasque, Piera, Guilanyà, Plosa, Planas, Almirall, Castanyer, Gimeno, Artigues, Pla, Sales, Tost, Ivern, Perarnau, Rodes, Gaberol, Torrents J., Portet, Ferrer, Fontseré, Quer, Casals, Carbonell, Querol, Arquer, Portas J., Carbona, Blasco, Moronda i Salmeron.

